

انحصار در برگزاری مناقصات چیست؟

در قانون برگزاری مناقصات در دو جا به بحث انحصار پرداخته شده یکی در بند «ط» ماده «۲» که تعریف انحصار را ذکر کرده «انحصار در معامله عبارتست از یگانه بودن متقاضی شرکت در مناقصه که به طرق زیر تعیین می‌شود» پیش شرط اول؛ یگانه بودن متقاضی شرکت در معامله است، امکان دارد اطلاع داشته باشیم که تولید کننده کالایی شرکت است اما در مناقصه تنها یک شرکت، حضور می‌یابد...

صفحه ۸

منظور و فلسفه وجودی لاک و مهر کردن پاکت‌ها چیست؟

وظیفه تحویل پاکت‌ها لاک و مهر شده از مناقصه‌گران یا باید توسط دبیرخانه انجام شود یا کمیسیون مناقصات البته دبیرخانه به مفهومی که از جانب کمیسیون مناقصه این اختیار را داشته باشد یا اینکه در تحویل پیشنهاد حداقل رسیدی که به مناقصه‌گر می‌دهد در آن نوشته باشد که پاکت لاک و مهر شده یا به گونه‌ای دیگر تحویل گرفته شد...

صفحه ۸

قراردادهای طرح و ساخت به همراه تأمین مالی

امیر حسین ورشوایان - غلامعلی

فروغی - استفاده فرایند از قراردادهای طرح، تأمین کالا، ساخت به همراه تأمین مالی در پروژه‌های اخیر اقبال فراوان مناقصه‌گران به این نوع از قراردادها ضرورت بازبینی قانون برگزاری مناقصات را بیش از پیش نمایان می‌سازد. در این مقاله به توجه به تجربه نگارنده در برگزاری مناقصات بزرگ و ملی مانند مناقصه طرح شبکه جامع ارتباطی خلیج فارس (پل خلیج فارس) مواردی که به نظر نگارنده شامل نواقص قانونی مزبور می‌باشد به‌صورت عمومی ذکر گردیده است.

مقدمه

قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های آن به عنوان مرجع مناقصه‌گران و مناقصه‌گران از کلیه مناقصات کشور از جمله قوانینی می‌باشد که بایستی با توجه به نیازهای کشور و کارفرمایان دولتی همواره مورد بازنگری و به‌روزرسانی گردد. مدت زمانی است که قراردادهای طرح و ساخت به همراه تأمین مالی (EPC/F، EPC+ F) به عنوان یکی از قراردادهای مورد توجه مناقصه‌گران طرح و ساخت به همراه تأمین مالی مورد توجه قرار گرفته است. عوامل متعددی در ورود این قراردادها در پروژه‌های کشور دخیل می‌باشند که توضیح این عوامل در این مجال نمی‌گنجد.

این مقاله در بر دارنده دستورالعمل‌های تهیه و تسلیم پیشنهادات تأمین مالی توسط مناقصه‌گران و خلاصه‌ای از شیوه‌موردنظر برای ارزیابی چنین پیشنهاداتی است که با توجه به نیاز روزافزون کارفرمایان به این نوع از قرارداد ضروری است در قانون برگزاری مناقصات مدنظر قرار گیرد و به نحوی

شایسته در این قانون اعمال گردد.

۱- پیشنهادات تأمین مالی

به عنوان یک راهنمای کلی، کارفرما اولویت را به پیشنهادات تأمین مالی خواهد داد که مبتنی بر حداکثر ارزش حجم انجام کار توسط طرف‌های ایرانی و

پایین‌ترین هزینه‌های تبعی تأمین مالی باشد. مناقصه‌گران می‌باید شیوه پیشنهادیشان برای سازماندهی و ساختاربندی تأمین مالی قرارداد را ذکر نمایند. چنین اطلاعاتی می‌بایست به بردارنده جزئیات فرد مسؤولی که به نمایندگانی از بنگاه‌های تأمین مالی، بانک‌ها یا دیگر مؤسسات (که از این به بعد تأمین کننده مالی خوانده خواهند شد) در مذاکرات مربوط به قرارداد شرکت می‌کند، بوده و نقش و میزان مسؤولیت وی را در چنین مذاکراتی قید نموده باشد.

۲- اطلاعات مربوط به تسهیلات تأمین مالی

اطلاعات زیر می‌بایست توسط مناقصه‌گزار برای تسهیلات مالی پیشنهادی ارائه گردد:

۲-۱- عناصر مرتبط با پیشنهاد مناقصه

عناصر ذی‌مدخل در تأمین مالی و اجرای پروژه

باید به تفکیک نقش و مسؤولیت هر یک شامل موارد زیر معرفی و ارائه شوند.

۱- بیمه‌انکار

۲- کارگزار تجهیز منابع مالی (Financial Arranger)

۳- تأمین کننده منابع مالی

۴- ضامن

۵- بیمه‌گر

۶- بانک عامل یا کارگزار

۲-۲- منابع مالی (Finance)

منابع فاینانس و تأمین کنندگان (تأمین کننده) مالی مسؤول تنظیم فاینانس‌ها می‌باشند مشخص گردد این اطلاعات شامل نام، آدرس، شماره تلفن و نماینده ارشد هر یک از تأمین کنندگان مالی می‌شود.

۲-۳- مبلغ فاینانس

مبلغ فاینانس می‌بایست مشخص گردد. این

مبلغ بایستی به‌صورت درصدی از هزینه‌های پروژه براساس برآورد مناقصه‌گر و سهم مناقصه‌گزار براساس مصوبات شورای اقتصاد عنوان گردد. از آن‌جا که

مصوبات شورای اقتصاد در بودجه کشور تأمین اعتبار می‌گردد، لذا به منظور جلوگیری از ایجاد وقفه در روند پروژه ضرورتست برآورد مناقصه‌گزار تا حد امکان به

هزینه‌های واقعی پروژه نزدیک باشد.

۴-۲- شکل و روش تأمین مالی

شکل و روش تأمین مالی باید مشخص گردد. به

عنوان مثال:

- اعتبار صادراتی (خریدار - فروشنده)

- تأمین مالی از محل درآمد پروژه

- تأمین مالی از منابع بین‌المللی

- تأمین مالی براساس ساختار

- تأمین مالی از بازار سرمایه

- انتشار اوراق

- تأسیس صندوق

- تأمین مالی از منابع اختصاصی

۲-۵- مستند سازی

شکل مستداتی که به فاینانس ترتیب اثر خواهد

داد بایستی توصیف گردد.

۲-۶- ارز

پیشنهادات تأمین مالی می‌بایست به پورو، دلار

آمریکا یا به ارزی که مورد قبول بانک مرکزی جمهوری

سلامی ایران باشد، ارائه گردد.

۲-۷- برنامه بازپرداخت

اطلاعات زیر می‌بایست با عنایت کافی به پیش

نیازهای مناقصه‌گزار و مناقصه‌گر برای دوره ساخت

ارائه گردد:

- مدت اعتبار تأمین مالی از شروع تا خاتمه تسویه

حساب

- تاریخی که اولین قسط سرسپد خواهد شد.

- تعداد و فواصل بازپرداخت وام

- نحوه پرداخت حق بیمه

- نحوه بازپرداخت بهره و دیگر هزینه‌ها

۲-۸- تعداد بهره و نحوه تعیین آن

هزینه‌های مربوط به تسهیلات تأمین مالی و این

که آیا این میزان ثابت یا متغیور می‌باشد می‌بایست ذکر شود. در صورتی که هزینه تسهیلات پیشنهادی،

هزینه‌ای ثابت می‌باشد. اطلاعات زیر بایستی ارائه

گردد:

- هزینه‌های بهره و مبنای محاسبات این هزینه‌ها

- تعداد روزهای سال برای محاسبه هزینه

تسهیلات

- سایر هزینه

در صورتی که هزینه تسهیلات پیشنهادی

به‌صورت هزینه متغیور باشد، اطلاعات توصیف شده در

قسمت‌های اول و دوم در بالا می‌بایست ارائه گردیده

و اطلاعات اضافی زیر نیز برای هر یک از ارزهای

پیشنهادی ارائه شود:

- هزینه مرجع برای محاسبه هزینه تسهیلات

(۳ یا ۶ ماه LIBOR یا مبنای دیگر)، در صورتی که

LIBOR به عنوان هزینه مرجع در نظر گرفته شود

با توجه به متغیر بودن این نرخ بایستی مبنای زمانی

محاسبه (زمان ارائه پیشنهاد، زمان پرداخت، زمان

۳- تسلیم پیشنهادات تأمین مالی

پیشنهادات تأمین مالی بخش اساسی از

مناقصه را تشکیل داده و می‌بایست مطابق با

دستورالعمل‌های مشخص و معینی تحویل

گردند. پیشنهادات تأمین مالی می‌بایست

به روشنی و به‌طور جداگانه در پاکات لاک

و مهر شده قرار داده شده باشند. از آن‌جا

که پیش شرط لازم جهت اجرایی شدن

پروژه‌هایی که هزینه‌های آن‌ها از طرق

تأمین مالی پیش‌بینی گردیده است، صحت

و اعتبار پیشنهاد تأمین مالی می‌باشد،

بنابراین گشایش پاکات فاینانس و قبول یا

رد پیشنهاد فاینانس بایستی پیش شرط

لازم جهت گشایش پاکات تضمین، پیشنهاد

فنی و پیشنهاد مالی باشد. در صورت دم

قبول پیشنهاد فاینانس سایر پاکات ارسال

شده از طرف مناقصه‌گر بایستی عینا و بدون

گشایش به مناقصه‌گر بازگردانده شود.

هم‌چنین شواهدی دال بر اختیارات مقام

امضاکنده نامه و برنامه‌های تأمین مالی از

طرف تأمین کننده مالی بایستی ارائه گردد.

۴- ارزیابی پیشنهادات تأمین مالی

برای ارزیابی پیشنهادات مناقصه و

پیشنهادات تأمین مالی، کارفرما بایستی

اقدام به تهیه یک مدل مالی برای هر یک از

پیشنهادات تأمین مالی نماید. در این مدل

فاکتورهای زیر محاسبه و به کار برده خواهد

شد:

۴-۱- خالص ارزش فعلی هزینه‌های مالی

با توجه به زمان اجرای پروژه، دوره تنفس

پیشنهادی، دوره بازپرداخت اصل و سود وام

و نرخ سود و هزینه‌های مالی، پیشنهادات

همسان‌سازی می‌شوند تا با اعمال نرخ‌های

تأمین مالی پیشنهادی هر شرکت کننده در

مناقصه ارزش فعلی هزینه‌های مالی برای

کلیه پیشنهادات در زمان معین محاسبه

شوند. پیشنهادی که ارزش فعلی کم‌تری

داشته باشند در رتبه بالاتر از جهت انتخاب

برنده قرار می‌گیرد.

۴-۲- تطبیق با مقررات ارزی کشور در

زمینه تأمین مالی خارجی

در این فاکتور پیشنهادات از جنبه انطباق با

مقررات و سیاست‌های ارزی بانک مرکزی (شامل

سقف نرخ‌ها، مبنای محاسبه نرخ‌ها، مقررات واردات،

تضمینات مورد درخواست، رد تأمین مالی از

کل پروژه قبول مستون استاندارد بانک مرکزی و...)

مقایسه شده و امتیازبندی می‌شوند.

۴-۳- انطباق با مقررات بین‌المللی

تحت امتن فاکتور، پیشنهادات از جنبه قابل

عمل بودن، انطباق با مقررات بین‌المللی من‌جمله

مقررات تحریم، اطمینان از تداوم و استقرار اعتبار

قرارداد تأمین مالی و عدم توقف تأمین مالی در طول

اجرای پروژه، راه‌های جایگزین در صورت مواجهه با

شرایط بازدارنده، با یکدیگر مقایسه شده و امتیازبندی

می‌شوند.

۴-۴- امکان تأمین مالی ساخت داخل

با توجه به قانون حداکثر استفاده از توان فنی،

مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرایی کشور در اجرای

پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات، به منظور صدور خدمات

مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۲۲ پیشنهادات دریافتی از این

جنبه نیز با یکدیگر مقایسه می‌شوند و درجه‌بندی

می‌شوند.

کلیه پیشنهادات تأمین مالی واصله با توجه به

امتیازات کسب شده درجه‌بندی شده و در نهایت با

توجه به اولویت‌های مناقصه‌گزار، پیشنهاد برتر جهت

عقد قرارداد انتخاب خواهد گردید.

نتیجه‌گیری

آنچه که در بالا ذکر گردید تنها بخشی از فرآیند

انتخاب پیشنهاد تأمین مالی می‌باشد که به نظر نگارنده

بایستی در قانون برگزاری مناقصات دستورالعمل‌های

مربوط به نحوی شایسته اعمال گردد. با توجه به

مدل‌های مختلفی که برای تأمین مالی پروژه‌ها متصور

می‌باشد، تصمیم‌گیری در مورد مدل مالی مناسب و

نحوه تأمین مالی مناسب پروژه موضوعی در خور توجه

می‌باشد که با توجه به ورود گسترده قراردادهای طرح

و ساخت همراه تأمین مالی بایستی مدنظر متولیان امر

قرار گیرد. لذا بازنگری قانون برگزاری مناقصات و اعمال

فاکتور تأمین مالی در این قانون ضروری می‌باشد.

منبع: مجموعه مقالات و نظرات نخستین هم‌اندیشی سراسری نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های آن

میلاد با سعادت سالار شهیدان امام حسین (ع) و روز پاسدار گرامی باد

روزنامه اجتماعی - فرهنگی - سیاسی - اقتصادی

اولین و جامع‌ترین روزنامه اختصاصی مناقصات و مزایدات کشور

شبه ۳ تیر ۱۳۹۱ | سال هفتم | شماره ۱۷۵ | ۳ تیرماه ۱۳۹۲

قیمت: ۱۰۰۰۰ ریال | صفحه ۳۲ + صفحه ضمیمه

Saturday | Vol. 7 | No. 785 | 10000 Rls

23. June. 2012 | ISSN: 2008-2886

مناقصه

علاقه‌مندان به مباحث کارگروه چاپ شده در این روزنامه، می‌توانند از ابتدا این مطالب را شنیده‌ها در ستون کارگروه مطالعه نمایند.

رویدادهای اقتصاد ایران در هفته گذشته

افزایش قیمت بنزین در تیرماه کلید می‌خورد

مقرر شد پارانه ۲۸ هزار تومانی واریزی به حساب سرپرستان

خانوار به‌عنوان پارانه افزایش قیمت نان برای مدت ۹ ماه

باشد. موافقت با افزایش قیمت ۴ خودرو، احتمال افزایش

قیمت بنزین در اواسط تیر، برداشت مایه‌التفاوت مبلغ پارانه

نقدی، طرح مجلس برای دریافت مالیات از خانه‌های خالی

از سکنه و کاهش درصد بنگاه‌های اسلاک مهم‌ترین اخبار

اقتصادی هفته گذشته بودند.

ادامه در صفحه ۳...

تبانی و لزوم پیشگیری از آن در قانون برگزاری مناقصات

صفحه ۲

دغدغه‌های بخش خصوصی در مواجهه با نظام بانکی

صفحه ۷

مقاله

شهره میرزا شریف

نقد و بررسی قانون مناقصات

موضوع نامه شماره ۱۳۰۸۹۰ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی و آیین‌نامه‌های اجرایی آن

مقدمه

نخستین هم‌اندیشی سراسری نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های آن فرصت و واقعه‌ای بود که بسیاری از دستگاہ‌های اجرایی، مدیران، کارشناسان و حتی مناقصه‌گران که در پی هم‌اندیشی، مباحثه، نقد، بررسی و گذر از چالش‌های این قانون و آیین‌نامه‌های آن بودند انتظار آن را می‌کشیدند. تلافی وظایف اینجانب با مبحث مناقصات و علاقه‌ای که به درک صحیح‌تر و کاربردی‌تر از قانون مذکور داشتم از یک سو و اشتکالات، مغایرت‌ها و ابهاماتی که در این رابطه، در حین انجام کار اجرایی با آن مواجه شدم از سوی دیگر انگیزه‌ای بود که این فرصت را مغتنم شمرده و نقد و بررسی اجمالی بر قانون برگزاری مناقصات و دو آیین‌نامه مستندسازی و ارزیابی کیفی آن داشته باشم. با توجه به وقت بسیار اندکی که از زمان اطلاع‌رسانی همایش و پایان فرصت ارسال مقاله در پیش‌رو داشتم بسیار خرسندم که سهم بسیار ناچیزی در این گذر به‌دست‌آوردم امید که مؤثر واقع گردد.

قانون مناقصات

در بند الف ماده ۲ قانون آمده است... تعهدات موضوع معامله به مناقصه‌گری که کم‌ترین قیمت مناسب را پیشنهاد کرده باشد واگذار می‌شود. هم‌چنین در ماده ۲۰ قانون در بند الف آن می‌گوید... هنگام ارزیابی مالی، مناقصه‌گری که مناسب‌ترین را حائز شده باشد، به عنوان برنده اول اعلام خواهد شد. سپس می‌گوید: روش ارزیابی مالی باید در اسناد مناقصه به‌صورت مشروح با ذکر نحوه تأثیرگذاری ارزیابی فنی بازار گانی بر قیمت اعلام شود. در بند «ز» ماده «۲۰» قانون از بین پیشنهادهایی مالی آمده است... فرآیندی است که در آن مناسب‌ترین قیمت به شرح مندرج در ماده «۲۰» قانون از بین پیشنهادهایی که از نظر فنی بازار گانی پذیرفته شده‌اند، برگزیده می‌شود. با نگاهی به تعاریف فوق که در موارد مختلف قانون آمده است مشخص است که کم‌ترین قیمت متناسب، قیمت برنده اول است. و به استناد ماده ۱۲ آیین‌نامه مستندسازی (بند ماده ۲۲ در خصوص مستندسازی ارزیابی مالی پیشنهادها در مناقصات دو مرحله‌ای مشخص می‌شود که قیمت متناسب همان قیمت تراز شده است که متأثر از قیمت پیشنهادی، ضرب تأثیر و امتیاز فنی و بازار گانی است.

عنایت و توجه به موارد فوق سوالات زیر را به دنبال دارد:

بند الف- «۱» ماده «۴» قانون می‌گوید: مناقصه یک مرحل‌ای مناقصه‌ای است که در آن نیازی به ارزیابی فنی بازار گانی پیشنهادها نباشد در این مناقصه پاکت‌های پیشنهادی مناقصه‌گران در یک جلسه گشوده و در همان جلسه برنده مناقصه تعیین می‌شود. در بند «ج» ماده «۱۸» قانون آمده است... در مناقصات یک مرحل‌ای، پیشنهادهای قیمت بی‌درنگ گشوده و براساس ماده (۲۰) این قانون، برنده مناقصه تعیین می‌شود. از آنجایی که هرگونه ارزیابی فنی بازار گانی بیش از گشودن پیشنهادهای قیمت مجاز است (بند «ج» ماده «۱۹» قانون) لذا چگونه می‌توان در مناقصات یک مرحل‌ای که پاکت الف و ب و ج در یک جلسه گشوده می‌شود به‌طور غیر همزمان ارزیابی فنی - بازار گانی و ارزیابی مالی نمود و تأثیر ارزیابی فنی - بازار گانی را در قیمت مشخص کرد؟ قیمت مناسب را اعلام نمود؟ یا توجه به این مسأله که ارزیابی فنی بازار گانی و تعیین امتیازها به عهده کمیته فنی و بازار گانی بوده و لذا ارزیابی باید با حضور اعضای کمیته مزبور در همان جلسه صورت پذیرد. در این مرحله مشاهده می‌شود که قانون‌گذار فرصت و شرایطی برای انتخاب قیمت متناسب قائل نشده است در حالی که تعریف قیمت متناسب در قانون به‌طور عام و برای کلیه مناقصات جاری شده است.

هم‌چنین بند «الف» «۲» ماده قانون می‌گوید مناقصه دو مرحل‌ای، مناقصه‌ای است که به تشخیص مناقصه‌گزار، بررسی فنی بازار گانی پیشنهادها نباشد و یا مناقصه به‌صورت یک مرحل‌ای (محدود و یا عمومی) برگزار شود به هر دو صورت موضوع قیمت متناسب و ضرب ارزیابی فنی - بازار گانی بی معنی شده و جایگاهی ندارد. در حالی که این معنا در قانون به‌صورت عام و برای انواع مناقصات صرف‌نظر از یک مرحل‌ای یا دو مرحل‌ای - عمومی یا محدود تسری دارد و مطرح شده است.

۲- در بند ۲ ب ماده ۴ قانون در تعریف مناقصه آمده است... (براساس ضوابط موضوع مواد (۱۳) و (۲۷) این قانون) که به نظر می‌رسد ماده ۲۷ اشتباه یا باید ماده ۲۶ جایگزین شود.

۳- در ماده ۱۸ قانون در خصوص گشایش پیشنهادها، مشاهده می‌شود در بند ۲- ب اشاره به (پاکت الف) دارد ولی در بندهای ۳- و ۴- اشاره‌ای به (پاکت ب) و (پاکت ج) نداشته است که بهتر است جهت یکنواختی و هماهنگی این موضوع رعایت شود.

۴- در ماده ۱۹ قانون در خصوص ارزیابی فنی و بازار گانی پیشنهادها آمده است: بند الف، «در مناقصات دو مرحل‌ای، مناقصه‌گزار موظف است... ارزیابی کیفی مناقصه‌گران و ارزیابی فنی و بازار گانی پیشنهادها را انجام و اعلام نماید.»

در بند ب- ماده مزبور می‌گوید: «در صورتی که بررسی فنی بازار گانی پیشنهادها لازم باشد...»

- با مشاهده و بند بالا می‌بینیم در بند الف قانون‌گذار، مناقصه‌گزار را موظف به ارزیابی نموده و در بند دیگر می‌گوید

چنانچه لازم باشد.

ضمن مغایرت در مفهومی که این دو بند در مخاطب ایجاد می‌کند موارد زیر ره به دنبال دارد:

اولاً ماده ۱۹ قانون با سر فصل ارزیابی فنی بازار گانی پیشنهادها شرایط و مصادیق این ارزیابی را بیابن می‌کند. لذا ذکر انجام

ارزیابی کیفی مناقصه‌گران در این بند مصداقی نداشته و جایگاه آن در ماده ۱۲ قانون است.

ادامه در صفحه ۶

شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران
شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران
منطقه همدان

آگهی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران

روابط عمومی شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی - منطقه همدان

نوبت اول

رجوع به صفحه ۴

سازمان اعال خواریات

تبانی و لزوم پیشگیری از آن در قانون برگزاری مناقصات

سارا پی رزم – قانون برگزاری مناقصات

که در سال ۱۳۸۳ مورد تصویب مجلس شورای اسلامی قرار گرفته و متعاقب ایراد شورای نگهبان به مجمع تشخیص مصلحت نظام ارسال و نهایتاً با اصلاحاتی به تصویب آن مجمع رسید، سر آغاز ایجاد رویه معاملاتی واحد و همسان سازی شیوه‌های مختلف به کار گرفته در دستگاه‌های اجرایی دولتی بود. پیش از تصویب قانون برگزاری مناقصات – که تحقیقات روش‌های مفید و کاربردی جهت تأمین کیفیت مورد نظر با کم‌ترین قیمت متناسب را طرح‌ریزی نموده است – بسیاری از سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی دولتی (بالخصوص دستگاه‌ها و واحدهایی که شمول قانون بر آن‌ها مستلزم ذکر یا تصریح نام است) آیین‌نامه معاملات مختص خود را به کار بسته که همین پراکندگی مقررات، شیوه‌های گاه متفاوتی را جهت انجام مناقصات در دستگاه‌های مختلف و متعاقباً سرگشتگی مناقصه‌گران و دستگاه‌های نظارتی را موجب گردیده بود و تصویب قانون برگزاری مناقصات نقطه پایانی بر تشتت پادشده بود که می‌توان یکی از بارزترین مزایای تصویب قانون مطروحه را نیز همین امر دانست از سویی دیگر بر قانون برگزاری مناقصات بسان هر قانون بشری دیگری، ایرادات

و نقدهایی وارد است که در سال‌های اجرای قانون، مشخص گردیده است در همین خصوص عمده ایرادات و انتقادات وارده بر قانون برگزاری مناقصات را می‌توان در (۲) محور کلی به شرح ذیل طبقه‌بندی نمود.

۱- اجمال و ابهام برخی از مفاد قانون که موجبات تفاسیر و برداشت‌های مخالف را فراهم آورده است.

۲- مواردی اساسی که از دیدگان مقنن مغفول مانده و در قانون پیش‌بینی نشده است و همین امر خلأ قانونی را موجب گردیده است.

از این رو مقاله پیش‌رو سعی دارد به شرح و تبیین یکی از خلأهای موجود در قانون برگزاری مناقصات بپردازد که می‌تواند زمینه‌ساز تبانی فی مابین مناقصه‌گزار و مناقصه‌گر باشد. در توضیح ایراد اخیرالذکر لازم به ذکر است در بسیاری قراردادهای دولتی «افزایش حجم و مقادیر کار و متعاقباً افزایش مبلغ آن» از جمله مواردی است که عموماً در قراردادهای مورد اشاره لحاظ می‌گردد تا در صورت ضرورت، کارفرما یا دستگاه اجرایی دولتی جهت تأمین نیاز خود با استناد به آن اقدام به افزایش مقادیر کار و مبلغ قرارداد نماید بدیهی است در صورت عدم پیش‌بینی آن در قرارداد می‌بایست پس از تراضی طرفین قرارداد، افزایش مقادیر کار تحت عنوان متمم یا الحاقیه‌ای به قرارداد اولیه، صورت پذیرد به عنوان مثال شرایط عمومی پیمان

ابلاغ شده توسط سازمان برنامه و بودجه (معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری کنونی) که لازم‌الاجرا بوده و می‌بایست در انعقاد پیمان‌ها مراعات گردد (به غیر از موارد مستثنی مذکور در ابلاغیه فوق‌الذکر) در ماده (۲۹) به موضوع «افزایش حجم مقادیر کار نباید از ۲۵٪ مبلغ اولیه پیمان بیش تر باشد» علی‌هذا نکته قابل بحث و تأمل در موضوع یادشده زمانی است که افزایش حجم کار و متعاقباً مبلغ قرارداد در مدت اجرای آن منجر به تبدیل معامله کوچک یا متوسط منعقد به «معامله بزرگ» گردد به بیانی صریح‌تر، مطلب اخیرالذکر توضیح حالتی است که با مد نظر قرار دادن نصاب معاملات موضوع ماده (۳) قانون برگزاری مناقصات و تبصره آن – که ابتدای هر سال با پیشنهادات وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد – معامله‌ای کوچک یا متوسط منعقد گردیده لیکن پس از افزایش مقادیر کار و مبلغ قرارداد، معامله صورت

پذیرفته در زمره «معاملات بزرگ» قرار گرفته است در همین رابطه پندهای (الف) و (ب) ماده (۱۱) قانون برگزاری مناقصات، طریقه «تحقیق درباره قیمت» را جهت انعقاد معامله کوچک و طریقه «تحقیق درباره قیمت و حداقل ۳ استعلام بهای کتبی»

را جهت انعقاد معامله متوسط تکلیف نموده است این همه در حالی است که قانون‌گذار در بند (ج) ماده فوق‌الاشعار جهت انعقاد «معامله بزرگ» فرایندی رقابتی‌تر پیش‌بینی نموده و برگزاری مناقصه معامله بزرگ را مستلزم رعایت دو روش «مناقصه عمومی یا انتشار فراخوان در روزنامه‌های کثیرالانتشار» و «مناقصه محدود» دانسته است شیوه‌ای که در آن مناقصه‌گران جهت ارائه کم‌ترین قیمت و به عبارتی دیگر برنده شدن در مناقصه به رقابت با یکدیگر می‌پردازند و از همین رو رغبت بیش‌تری به انعقاد معامله به‌صورت کوچک یا متوسط دارند که در واقع انعقاد معامله کوچک یا متوسط به قصد نصاب معاملات موضوع ماده (۳) قانون برگزاری مناقصات و تبصره آن – و پیرو آن افزایش حجم کار و مبلغ قرارداد به نحوی که آن را در زمره معاملات بزرگ قرار دهد از سویی مناقصه‌گزار و مناقصه‌گر اقدامی مبتنی بر تبانی است که در

قانون برگزاری مناقصات راهکار و تدبیری برای پیشگیری از آن اندیشیده شده است. جهت روشن شدن موضوع وضعیت را متصور می‌شوم که دستگاه مناقصه‌گزار یا به عبارتی بهتر مسؤولان و متولیان برگزاری مناقصات در دستگاه یادشده راغی عدم ضرورت انعقاد معامله بزرگ بر حسب نیاز

دستگاه مناقصه‌گزار، در راستای تأمین منویات مناقصه‌گری مشخص آن هم به جهت گریز از فرآیند رقابتی معاملات بزرگ و سهولت شیوه انعقاد معاملات کوچک و متوسط، اقدام به انعقاد معامله کوچک یا متوسط با مناقصه‌گر نموده و ضمن قرارداد فی مابین، افزایش مقادیر کار و مبلغ قرارداد را گاه تا ده‌ها برابر مبلغ معامله کوچک یا متوسط منعقد، پیش‌بینی کرده تا به استناد آن پس از انعقاد معامله کوچک یا متوسط بر خلاف مصالح دستگاه مناقصه‌گزار اقدام به افزایش حجم کار و مبلغ قرارداد نماید که بی‌تردید در تحلیل چنین رفتاری با چیزی جز «تبانی در معاملات دولتی» و «تضییع حقوق دیگر متقاضیان شرکت در مناقصه» و «عدم رعایت صرفه و صلاح دستگاه دولتی» مواجه نخواهیم بود. از این رو می‌بایست جهت هرچه کارآتر شدن قانون برگزاری مناقصات و پیشگیری از تبانی در معاملات دولتی، تحدیدات قانونی‌ای برای افزایش مقادیر کار و مبلغ اولیه قرارداد (از جمله شرط عدم‌تبدیل معامله کوچک یا متوسط به معامله بزرگ در جریان افزایش حجم کار) در قانون مطروحه، منظور گردد. از سویی دیگر همین موضوع با تمسک به استدلال یادشده بایستی در شرایط عمومی پیمان (که بیش‌تر شرح آن گذشت) نیز لحاظ گردد زیرا تجویز افزایش مقادیر کار و متعاقباً مبلغ قرارداد تا سقف ۲۵٪مبلغ اولیه پیمان آن هم بدون لحاظ این‌که محتمل است موجب تبدیل معامله کوچک یا متوسط منعقد به معامله بزرگ شده و دستمایه‌ای برای تبانی باشد، با همان ایراد پیش گفته مواجه خواهد بود.

التهایه با عنایت به کلیه استدلالات و استنتاجات فوق، پیش‌بینی صریح راهکاری درخصوص خلأ قانونی یادشده – که مقاله پیش‌رو سعی در تبیین زوایای مختلف و عواقب عدم پیش‌بینی آن داشت – جهت ممانعت از تبانی احتمالی مناقصه‌گزاران و مناقصه‌گران ضروری است.

نکته قابل توجه آنکه، فقدان چنین تدابیر و راهکارهایی و عدم پیش‌بینی صریح آن در قانون، خود مانعی است بر سر مجرم و متخلف خواندن تبانی کنندگانی که مصالح ملت و دولت را نشانه رفته‌اند لذا همان‌گونه که از دیرباز مجازات تبانی در معاملات دولتی دغدغه مقنن بوده و در قانون «مجازات تبانی در معاملات دولتی (مصوب ۱۳۴۸)» آشکار تبلور یافته است انتظار می‌رود مصادیقی نیز که زمینه‌ساز تبانی میان معامله‌گران دولتی است در فرآیند اصلاح و بازنگری در قانون برگزاری مناقصات، مدنظر قرار گیرد.

منبع: مجموعه مقالات و نظرات نخستین هم‌اندیشی سراسری نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های آن

یادداشت

ایرادات

قانون مناقصات

علیرضا گلزار – با

توجه به بند (ج) ماده ۲۵

قانون برگزاری مناقصات،

در صورت عدم پذیرش

نتیجه توسط شاکای، هیأت

رسیدگی به شکایات موضوع

را بررسی و رأی قطعی را در ۱۵ روز اعلام خواهد کرد در صورت اعتراض هر یک از طرفین، موضوع جهت رسیدگی قانونی به مراجع ارجاع می‌شود و فرآیند برگزاری مناقصه نیز روال معمول خود را طی خواهد نمود.

با توجه به مورد فوق و با در نظر گرفتن مدت زمان رسیدگی احتمالی توسط مراجع ذی‌صلاح، در صورتی که پس از بررسی روشن شد که تخلفی در فرآیند مناقصه رخ داده باشد، طبق قانون مناقصه روال خود را طی کرده و برنده آن نیز اعلام شده و احتمالاً مورد مناقصه و قرارداد احتمالی نیز تا پایان رسیدگی، به طول کامل انجام شده است. در این حالت حق تضییع شده معترض و هم‌چنین خسارت وارده به بیت‌المال به چه صورت جبران می‌شود؟

حال اگر اعتراض مناقصه‌گر وارد نباشد، تکلیف اتهام وارده به دستگاه مناقصه‌گزار و این‌که یک مناقصه کاملاً سالم، توام با تشویش خاطر مراجش را طی کرده و شخص یا شرکت برنده نیز در مظان اتهام بوده، چیست؟

در قسمت اول بند (ط) ماده ۲، در تعریف

۱. اعلان هیأت وزیران برای کالاها و خدماتی

که در انحصار دولت است.

منظور از اعلان هیأت وزیران چیست؟

آیا منظور همان مصوبه هیأت وزیران است؟

آیا منظور اعلام توسط یک وزیر است؟

مگر خروجی هیأت وزیران به جز مصوبه هم

مستند است؟

منبع: مجموعه مقالات و نظرات نخستین هم‌اندیشی سراسری نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های آن

علاقه‌مندان می‌توانند جهت تهیه نسخه کامل کتاب با دفتر نشر به تماس بگیرند

قوانین مقررات برگزاری مناقصه مزایده

۸۸۴۷۵۷۹۰
(داخلی ۱۰۱)

دییابت

بسته ملی آموزشی

شامل کلیه انتشارات آموزشی مورد نیاز برای پاسخگویی به سوالات افراد دیابتی

همین اطلاع رسانی دیابت گابریک جهت عرضه بسته آموزشی دیابت از بهار سال ۱۳۹۱ نمایانگی فعال می پذیرد. جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۱-۸۴۴۳۳۳۰۰ و یا دید انتشارات و اعلام تماس حاصل نمایید.

www.gabric.ir/dep

گابریک
گروه اطلاع رسانی دیابت

لواحت میانی ویژه شورای عالی کشور

فرمان وزارت بهداشت و درمان

تلفن: ۰۲۱-۸۴۴۳۳۳۰۰

www.gabric.ir

آگهی مناقصه عمومی

میزی املاک شهرداری بجنورد

این اداره در نظر دارد میزبای املاک (زمین، واحدهای مسکونی، تجاری، اداری، خدماتی و ...) شهر بجنورد را از طریق فراخوان مناقصه عمومی به شرکت‌های واجد شرایط دارای رتبه از شورای عالی انفورماتیک کشور واگذار نماید.

لذا از کلیه متقاضیان دعوت می‌گردد تا در نظر گرفتن موارد ذیل نسبت به ارائه پیشنهاد و قیمت اقدام نمایند.

مهلت تحویل و دریافت اسناد: از تاریخ درج آگهی نوبت اول تا ۱۰ روز کاری پس از درج آگهی نوبت دوم در روزنامه.

محل تحویل اسناد: واحد دبیرخانه شهرداری مرکزی بجنورد

محل فروش اسناد: واحد امور پیمان مستقر در شهرداری مرکزی بجنورد به آدرس خیابان سید جمال الدین اسدآبادی شهرداری بجنورد

مبلغ خرید اسناد و شماره حساب: مبلغ خرید اسناد ۰/۰/۱۰ ریال و ریز به حساب شماره ۱۱۲۸ بانک سپه شعبه شهرداری بجنورد

متقاضیان می‌توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر به واحد درآمد شهرداری مراجعه و با شماره تلفن:

۱۴ – ۰۲۲۲۲۱۱۰ – ۵۸۴۴ تماس حاصل و کسب اطلاع نمایند.

شهرداری بجنورد

شهرداری بجنورد

آگهی تجدید مناقصه

91-T-35

شرکت پتر وشیمی مارون در نظر دارد ا اقلام مورد نیاز ذیل را از طریق مناقصه عمومی خریداری نماید.

ردیف	موضوع مناقصه	شماره تقاضا	نام کاربری و مرجع	آخرین مهلت تحویل اسناد توسط فروشنندگان	آخرین مهلت دریافت اسناد	محل دریافت اسناد	تلفن محل دریافت اسناد	نحوه تهیه آن
۱	Control Valve MASONIELAN	KAS-910143	بهناز ریسی	۱۴ روز پس از درج آگهی نوبت دوم	۷ روز پس از درج آگهی نوبت دوم به همراه شرکت	تهران- شهرک غرب- میدان صنعت- خیابان حسن صیف- نبش خیابان ۱۷ - پلاک ۲- طبقه اول	braeesi@mpc.ir	تامین کنندگان داخلی، خارجی
۲	Control Valve MASONIELAN	KAS-910184	بهناز ریسی	۱۴ روز پس از درج آگهی نوبت دوم	۷ روز پس از درج آگهی نوبت دوم به همراه شرکت	تهران- شهرک غرب- میدان صنعت- خیابان حسن صیف- نبش خیابان ۱۷ - پلاک ۲- طبقه اول	braeesi@mpc.ir	تامین کنندگان داخلی، خارجی

هماهنگی متقاضیان قبل از مراجعه حضوری با شماره فوق الزامی است.

ضمناً متقاضیان می‌توانند متن آگهی فوق را در سایت WWW.MPC.IR ملاحظه نمایند.

روابط عمومی شرکت پتر وشیمی مارون

شرکت پتر وشیمی مارون

آگهی تجدید مناقصه عمومی

90-T-32

شرکت پتر وشیمی مارون در نظر دارد ا اقلام مورد نیاز ذیل را از طریق مناقصه عمومی خریداری نماید.

ردیف	موضوع مناقصه	شماره تقاضا	نام کاربری و مرجع	آخرین مهلت تحویل اسناد توسط فروشنندگان	آخرین مهلت دریافت اسناد	محل دریافت اسناد	تلفن محل دریافت اسناد	نحوه تهیه آن
۱	Design, manufacture, installation; Heater (Industrial) complete Assy	KAD-3442	جعفر زاده	۱۴ روز پس از درج آگهی نوبت دوم	۷ روز پس از درج آگهی نوبت دوم به همراه شرکت	تهران- شهرک غرب- میدان صنعت- خیابان حسن صیف- نبش خیابان ۱۷ - پلاک ۲- طبقه اول	sfjarzadeh@mpc.ir	تولید کنندگان داخلی و ۲٪ مبلغ پیشنهادی
۲	Construction and replacement Coil (ROHR) Complete 114.3*6.02MM,SA 106GR.BSCH/40	KAS-70204	جعفر زاده	۱۴ روز پس از درج آگهی نوبت دوم	۷ روز پس از درج آگهی نوبت دوم به همراه شرکت	تهران- شهرک غرب- میدان صنعت- خیابان حسن صیف- نبش خیابان ۱۷ - پلاک ۲- طبقه اول	sfjarzadeh@mpc.ir	تولید کنندگان داخلی و ۲٪ مبلغ پیشنهادی

هماهنگی متقاضیان قبل از مراجعه حضوری با شماره فوق الزامی است.

ضمناً متقاضیان می‌توانند متن آگهی فوق را در سایت WWW.MPC.IR ملاحظه نمایند.

روابط عمومی شرکت پتر وشیمی مارون

شرکت پتر وشیمی مارون

شرکت پتروشیمی مارون

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

91-T-30

شرکت پتروشیمی مارون در نظر دارد اقلام مورد نیاز ذیل را از طریق مناقصه عمومی خریداری نماید.

ردیف	موضوع مناقصه	شماره تقاضا	نام کارپرداز مربوطه	آخرین مهلت تحویل اسناد توسط فروشنندگان	آخرین مهلت دریافت پاکت	محل دریافت اسناد	تلفن محل دریافت اسناد	نحوه تهیه آن
۱	Suction & Discharge Valve For NUOVO PIGNONE Compressor	KAS-910021	حسین عزیزی	دو هفته پس از درج آگهی	یک هفته پس از تحویل اسناد	ارسال به ایمیل hazizi@mpc.ir	۲۰۲۶۴	۲٪ مبلغ پیمانه‌ای

هماهنگی متقاضیان قبل از مراجعه حضوری با شماره فوق الزامی است.

مُتَمَنّا متقاضیان می‌توانند متن آگهی فوق را در سایت WWW.MPC.IR مشاهده نمایند.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی مارون

رفی برندگان مناقصه

مدنصاب مناقصه گران

جلسه بازگشایی پاکت‌های مناقصه در مناقصات یک مرحله‌ای و همچنین صورت جلسه گشایش پاکت‌های مالی در مناقصه‌های دو مرحله‌ای، اعلام شده است که تضمین شرکت در مناقصه مناقسه گرانی که برنده اول یا دوم شناخته نشده‌اند در همان جلسه بازگشایی پاکت‌ها به نمایندگان مناقصه‌گران (در صورت حضور در جلسه) مسترد گردد. مشابه همین روال و مطالب در رهنمای مناقصه کارهای طرح و ساخت، موضوع بخشنامه شماره

این موضوع یعنی تشخیص قیمت‌های مناسب و برندگان اول و دوم و عودت تضامین شرکت در مناقصه سایر مناقصه‌گران در مناقصات طرح و ساخت و یا مناقصه‌های دو مرحله‌ای که قیمت‌های پیشنهادی مناقصه‌گران معمولاً با اعمال امتیاز فنی توسط فرمول‌هایی که در اسناد مناقصه درج گردیده است تراز شده و به نوعی قیمت‌های مناسب برگزیده می‌شود که الزاماً پایین‌ترین قیمت‌های پیشنهادی نبوده و ممکن است مناقصه‌گری با توجه به امتیاز فنی بالاتری که کسب کرده است یا مبلغ پیشنهادی بیش‌تری نسبت به چند مناقصه‌گر دیگر، به عنوان برنده مناقصه شناخته و معرفی گردد، تا حدی قابلیت اجرایی دارد. اما در مناقصه‌های تک مرحله‌ای علی‌القاعده انتخاب و تعیین مناسب‌ترین قیمت‌ها و یا محاسبه قیمت‌های مناسب در همان جلسه بازگشایی پاکت‌ها ممکن است، مقدور نباشد و حتی با استفاده از بخشنامه شماره ۰۳/۸۷۰۰۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۶ خصوصی چگونگی حذف قیمت‌های پیشنهادی نامتناسب در مناقصه‌های تک مرحله‌ای نیز نیاز به انجام محاسبات و تهیه گزارش جامع داشته که به‌صورت منطقی در جلسه بازگشایی پاکت‌های قیمت قابل تهیه و آرایه نیست. حتی در مناقصه‌های دو مرحله‌ای طرح و ساخت نیز به صرف اعمال امتیاز فنی مناقصه‌گران و محاسبه قیمت‌های مناقصه‌گران جهت صحت و سقم مبانی محاسباتی آن‌ها و هم‌خوانی با طرح فنی پیشنهادی می‌باشد. و لذا تعیین تکلیف برای انتخاب برندگان اول و دوم مناقصه، در همان جلسه بازگشایی میسر و مقدور نیست و در اکثر مناقصات یک نسخه از قیمت‌های پیشنهادی مناقصه‌گران و پیوست‌های آن‌ها جهت بررسی و کنترل مبانی آن‌ها از سوی کمیسیون مناقصه تحویل کمیته فنی بازگانی و یا مهندس مشاور پروژه می‌گردد تا پس از بررسی دقیق و اعلام نظر مربوط به توجه به مستندات و مدارک آرایه شده مناقصه‌گران، برندگان اول و دوم تعیین گردند که این نکته در بند «ب» ماده ۲۰ قانون برگزاری برنامه‌ریزی کشور نیز درج و بیان شده است. هر چند هر دو بخشنامه مذکور از نوع گروه سوم بوده و دستگاه‌های اجرایی و مناقصه‌گزاران مختار هستند از مفاد آن به عنوان راهنما استفاده نمایند، لیکن به نظر می‌رسد به زعم قانون‌گذار بایستی تضمین شرکت در مناقصه آن دسته از مناقصه‌گرانی که قیمت‌های مناسب اول و دوم را پیشنهاد نکرده‌اند، در همان جلسه به آن‌ها مسترد گردد.

مناقصه‌گران را حتی اگر مناقصه برنده دوم نداشته باشد، منوط به آرایه تضمین انجام تعهدات از سوی برنده مناقصه و عقد و مبادله پیمان با وی می‌نمایند. بنابراین به جهت پرهیز از تناقض در قوانین و آیین‌نامه‌های اجرایی مربوطه، شایسته است مراتب به گونه‌ای در قانون برگزاری مناقصه و بخشنامه‌های مرتبط با آن اصلاح گردد و آزادسازی تضامین شرکت در مناقصه آن دسته از مناقصه‌گرانی که دامنه قیمت‌های آن‌ها بالا و غیر منطقی بوده، با توجه به تعداد مناقصه‌گر آرایه‌کننده پیشنهاد در همان جلسه بازگشایی به نمایندگان آن‌ها تحویل داده شود و در صورت دم‌امکان معرفی برندگان اول و دوم، تضامین شرکت در مناقصه حداکثر ۴ مناقصه‌گر آرایه‌کننده کم‌ترین پیشنهاد قیمت مناسب (با پیشنهاد قیمت تراز شده در کم‌ترین مناقصاتی که امتیاز فنی در انتخاب برنده آن دخیل می‌باشد) تا نتیجه بررسی آنالیز قیمت‌ها توسط مهندس مشاور یا کمیته فنی بازگانی و نهایتاً کمیسیون مناقصه، نزد ذی‌حساب دستگاه اجرایی و کارفرما امانت بماند و پس از تعیین برنده مناقصه، تشریفات قانونی آزادسازی تضامین برندگان اول و دوم منوط به عقد و مبادله پیمان با برنده مناقصه و برای دو مناقصه‌گر سوم و چهارم بلافاصله پس از اعلام نتیجه کمیسیون مناقصه در خصوص تعیین برنده مناقصه باشد.

ج- حد نصاب تعداد مناقصه‌گر برای برگزاری مناقصه و تجدید آن
مطابق بند «الف» ماده ۲۴ قانون برگزاری مناقصات، دستگاه مناقصه‌گرانی می‌تواند در صورت کم بودن تعداد مناقصه‌گران از حد نصاب تعیین شده در اسناد مناقصه نسبت به تجدید مناقصه اقدام نماید. لیکن در این ماده قانون مزبور، اولاً حد نصاب یا همان حداقل تعداد مناقصه‌گر مشخص نشده است و به اعلام دستگاه مناقصه‌گزار و مجری در اسناد مناقصه در این خصوص ارجاع داده شده است و ثانیاً این که حداقل تعداد مناقصه‌گر مذکور که در صورت کم‌تر بودن تعداد مناقصه‌گران از آن، مناقصه‌گزار را مجاز به تجدید مناقصه می‌نماید در چه مرحله‌ای از زمان مناقصه تعداد مناقصه‌گر حاضر و واجد شرایط لازم که در مرحله ارزیابی توان اجرایی کار مناقصه‌گران (ارزیابی کیفی) امتیاز لازم را کسب کرده‌اند و برای مناقصه مربوطه دعوت‌نامه شرکت در مناقصه برای آن‌ها در حداقل تعداد ارسال می‌گردد، است؟ یا حداقل تعداد مناقصه‌گر دریافت‌کننده اسناد مناقصه پس از دعوت به شرکت در مناقصه از مناقصه‌گران واجد صلاحیت؟ و یا این که باید حداقل تعداد مناقصه‌گر آرایه‌کننده پیشنهاد برای مناقصه مدنظر باشد؟

زیر احتمالاً پس از تهیه لیست کوتاه مناقصه‌گران حال چه از طریق آگهی و فراخوان ارزیابی توان اجرایی کار (ارزیابی کیفی) پیمانکاران و تأمین‌کنندگان و چه به روش مناقصه محدود و دعوت از لیست بلند مناقصه‌گران برای دریافت اسناد ارزیابی کیفی، تمامی مناقصه‌گران حایز امتیاز و نمره لازم برای حضور در مناقصه و دعوت شده به آن، اسناد مناقصه را دریافت نمی‌کنند و احتمال

شفاف سازی مناقصات: نیاز اساسی حمایت از سرمایه‌کار ایرانی

برخی به هر دلیل انصراف خود از شرکت در مناقصه اعلام می‌نمایند که این حق برای مناقصه‌گران در دعوت‌نامه شرکت در مناقصه ارسالی برای مناقصه‌گران نیز پیش‌بینی شده است. هم‌چنین از مناقصه‌گران دریافت‌کننده اسناد نیز ممکن است برخی مناقصه‌گران پس از مطالعه اسناد و شرایط مناقصه، نحوه پرداخت‌های مبالغ حق‌الزحمه و کارکرد و صورت‌حساب‌ها، احجام کارها، برنامه‌ریزی و استراتژی‌های سازمانی خود، شرایط ویژه خاص حاکم بر آن مناقصه و... از حضور در مناقصه انصراف دهند. لذا بایستی حداقل تعداد مناقصه‌گر را که در صورت عدول و خروج از آن حداقل و کاهش از مرز آن دستگاه‌های مناقصه‌گزار و مجریان مجاز یا مکلف به تجدید مناقصه بوده و شرایط تجدید مناقصه و... مشخص و تبیین گردد. این نکته حتی در پرسش و پاسخ‌های دستگاه‌های اجرایی و مهندس‌ان مشاور از سازمان وقت مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور، در رابطه با موارد ابهامی و توضیحات تکمیلی قانون برگزاری مناقصات نیز مورد استفاده واقع شده است. و مطابق آن در پاسخ‌های آرایه شده سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور برای سوالات مطرح شده درباره قانون برگزاری مناقصات در نسخه ۲۴-۸۲۰۸ اعلام و تشخیص حد نصاب بند «الف» ماده ۲۴ قانون مذکور را به عهده دستگاه مناقصه‌گزار گذاشته است. اما در پاسخ به پرسش‌های نسخه ۸۸/۶۱۵ توسط معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهوری که از نظر زمانی اولی‌تر و جدیدتر می‌باشد، حداقل تعداد مناقصه‌گران واجد شرایط پس از ارزیابی کیفی و توان اجرایی کار را مطابق بند «الف» ماده ۱۰ آیین‌نامه

اجرائی بند «ج» ماده ۱۲ قانون برگزاری مناقصات که در مصوبه شماره ۱۳۶/۸۴/ت/۳۳۵۶۰ مورخ ۸۵/۷/۱۶ هیأت محترم وزیران ابلاغ گردیده است، به ۵ مناقصه‌گر برای کارهای پیمانکاری که در آن‌ها فهارس بهای پایه منتشره معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی مورد استفاده قرار می‌گیرد و ۲ مناقصه‌گر در سایر مناقصات، اعلام نموده است. همان‌گونه که در متن پاسخ فوق آمده است، حداقل تعداد شرکت‌های اعلامی مربوط به مناقصه‌گران حایز امتیاز لازم برای شرکت در مناقصه می‌باشند، نه تعداد مناقصه‌گر دریافت‌کننده اسناد مناقصه و یا تعداد مناقصه‌گر آرایه‌کننده پیشنهاد. علاوه بر این اولاً در مقام بند «الف» ماده ۱۰ آیین‌نامه مذکور حداقل این که باید حداقل تعداد مناقصه‌گر آرایه‌کننده پیشنهاد برای مناقصه مدنظر باشد؟

زیر احتمالاً پس از تهیه لیست کوتاه مناقصه‌گران حال چه از طریق آگهی و فراخوان ارزیابی توان اجرایی کار (ارزیابی کیفی) پیمانکاران و تأمین‌کنندگان و چه به روش مناقصه محدود و دعوت از لیست بلند مناقصه‌گران برای دریافت اسناد ارزیابی کیفی، تمامی مناقصه‌گران حایز امتیاز و نمره لازم برای حضور در مناقصه و دعوت شده به آن، اسناد مناقصه را دریافت نمی‌کنند و احتمال

مناقصه

۵ مناقصه‌گر مزبور پس از ارسال دعوت‌نامه شرکت در مناقصه برای آن‌ها دو مناقصه‌گر دیگر پس از مطالعه و رؤیت اسناد مناقصه نسبت به انصراف از شرکت در مناقصه اقدام نماید و تنها یک مناقصه‌گر پیشنهاد خود را آرایه نماید، دستگاه اجرایی و مناقصه‌گزار مطابق قوانین فعلی و جاری می‌بایستی پاکت پیشنهادی مناقصه‌گر یادشده را کثشوده و مناقصه را برگزار نماید. در حالی که بعضاً با تغییراتی اندک و اصلاح قوانین و آیین‌نامه‌های اجرای قانون برگزاری مناقصات می‌توان فضای رقابتی را به گونه‌ای دیگر، حفظ کرده و آن را بهبود بخشید. به عنوان یک راهکار برای حداقل تعداد مناقصه‌گر آرایه‌کننده پیشنهاد یک کف و حد نصاب تعیین کرد (مثلاً ۳ مناقصه‌گر بایستی پیشنهاد خود را آرایه نمایند) و چنانچه تعداد مناقصه‌گران آرایه‌دهنده پیشنهاد از آن کم‌تر باشد مناقصه تجدید شود و مجدداً مراحل فراخوان ارزیابی کیفی یا دعوت به مناقصه محدود برای آن برگزار شود و حتی دستگاه‌های اجرایی و مناقصه‌گزاران بتوانند بسته به حجم موضوع کارهای مناقصه، بار مالی، تخصص و تجربه مورد نیاز و... نسبت به اصلاح شرایط امتیازبندی و گذاشتن شرایط سهل و آسان‌تری مانند پایمسن آوردن رتبه‌بندی مورد نیاز برای پروژه موضوع مناقصه در صورت امکان، تغییر در بارمبندی و نحوه امتیاز دهی معیارها را یا انتخاب تعداد مناقصه‌گر مورد نیاز که بالاترین امتیاز‌ها را از ارزیابی کیفی بدون تغییر در شرایط آن، کسب کرده‌اند و... اقدام نمایند. و در صورتی که در مرحله تجدید مناقصه برای بار دوم مجدداً تعداد مناقصه‌گران آرایه‌کننده پیشنهاد مانند بار اول برگزاری آن، کم‌تر از آن حد نصاب باشند، مناقصه‌گزار می‌تواند مناقصه را حتی با یک پیشنهاد دهنده برگزار نماید و ادعا، شکایت و... نیز در این مورد مسوم نبوده و عملکرد مناقصه‌گزار کاملاً قانونی، منطقی و قابل دفاع خواهد بود.

نتیجه‌گیری
با توجه به توضیحات بیان شده و به جهت رفع ایرادات و ابهامات اعلامی در رابطه با تعیین برندگان اول و دوم مناقصه و به تبع آن آزادسازی و استرداد تضامین سپرده شرکت در مناقصه، مناقصه‌گران به نظر نیاز به بازنگری و اصلاح جزئی و موردی در مفاد آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی برای چگونگی محاسبه مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به ویژه مناقصه پیمانکاری و ساخت و نصب تجهیزات و هم‌چنین تعیین و تعریف دقیق، جامع‌تر و واقع‌بینانه ملاک و فاصله قیمتی برای معرفی برندگان اول و دوم مناقصه می‌باشد. از طرفی مود مالی آزادسازی تضامین شرکت در مناقصه مناقصه‌گران نیز به‌صورت روشن و شفاف‌تری و بدون تناقض و ابهام و با در نظر گرفتن صلاحیت دستگاه‌های مناقصه‌گزار در آیین‌نامه‌های اجرایی اینهاض مناقصه بیان گردد. همچنین به منظور عدم تضمین احتمالی حقوق برخی مناقصه‌گران و شرکت‌های پیمانکاری و مهندسی و تولیدی از یوان، افزایش گسترته و دامنه مناقصه‌گران و فضای رقابتی میان آن‌ها، برهیز از انحصاری شدن مناقصات، و نیز صرفه و صلاح پروژه‌ها و دستگاه‌های مناقصه‌گزار و بودجه عمومی کشور، حد نصاب تعداد مناقصه‌گر شرکت‌کننده در مناقصه و آرایه‌کننده پیشنهاد به‌نحو اصلاح و تبیین گردد.

منبع:مجموعه مقالات ونظرات نخستین هم‌اندیشی سراسری نقد و بررسی قانون برگزاری مناقصات و آیین‌نامه‌های آن

آگهی مناقصه عمومی

نوبت دوم

خرید الکترو پمپ شناور – تابلو برق (۱۱/۱۲ خ)

شرکت آب و فاضلاب روستایی استان کهگیلویه و بویراحمد در نظر دارد تعدادی الکترو پمپ شناور، تابلو برق و مقداری کابل مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی خریداری نماید. لذا از کلیه تولیدکنندگان و نمایندگان رسمی آنان و فروشندگان دعوت می‌شود که از تاریخ نشر اولین آگهی به مدت ۱۰ روز کاری قیمت پیشنهادی خود را همراه با ضمانت‌نامه معتبر بانکی قید شده به دبیرخانه این شرکت واقع در یاسوج پشت ترمینال انتهای ابن سینا ۱۱ ارسال نمایند و جهت اطلاع بیشتر به پایگاه اطلاع‌رسانی مناقصات ملی به آدرس <http://iets.mporg.ir> مراجعه نمایند آگهی در دو نوبت چاپ خواهد شد از شرکت کنندگان یا نماینده تام‌الاختیار آنان در جلسه بازگشایی دعوت به عمل می‌آید.

تاریخ توزیع اسناد ۹۱/۰۴/۰۱ لغات:۹۱/۰۴/۰۳	تاریخ تحویل اسناد ۹۱/۰۴/۰۴ لغات:۹۱/۰۴/۱۴	تاریخ بازگشایی:۹۱/۰۴/۱۷ ساعت ۱۰ صبح
---	---	--

ردیف	کابل برق با مشخصات	مقدار به متر
۱	کابل برق تخت افشان با عایق و روکش لاستیک ۳×۳۵	۵۰۰ متر
۲	کابل برق تخت افشان با عایق و روکش لاستیک ۳×۵۰	۱۵۰۰ متر
۳	کابل برق تخت افشان با عایق و روکش لاستیک ۳×۷۰	۱۵۰۰ متر
۴	کابل برق تخت افشان با عایق و روکش لاستیک ۳×۹۵	۵۰۰ متر

ردیف	الکترو پمپ با مشخصات	تعداد
۱	الکترو پمپ شناور ۱۱۰ kw	شش دستگاه
۲	الکترو پمپ شناور ۶۲/۵ kw	پنج دستگاه
۳	الکترو پمپ شناور ۹۲ kw	پنج دستگاه
۴	الکترو پمپ شناور ۷۳/۵ kw	پنج دستگاه

ردیف	تابلو برق با مشخصات	تعداد
۱	تابلو برق راه انداز نرم ۱۱۰ kw	هفت دستگاه
۲	تابلو برق راه انداز نرم ۹۲ kw	هفت دستگاه
۳	تابلو برق راه انداز نرم ۷۵ kw	هفت دستگاه

ردیف	اجناس	برآورد به ریال	مبلغ ضمانت نامه به ریال
۱	کابل	۲/۴۲۵/۰۰۰/۰۰۰	۱۳/۷۷۵/۰۰۰
۲	الکترو پمپ	۲/۱۱۷/۶۰۰/۰۰۰	۱۲/۸۵۲/۸۰۰
۳	تابلو برق	۱/۷۷۱/۰۰۰/۰۰۰	۱۱/۸۱۳/۰۰۰

- ۱- هزینه حمل تا انبار شرکت واقع در یاسوج شهرک صنعتی بلکو انبار شرکت آب و فاضلاب روستایی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- ۲- شرکت کنندگان می‌توانند جهت کابل برق – الکترو پمپ – تابلو برق به صورت جداگانه ضمانت‌نامه معتبر بانکی ارائه نمایند.
- ۳- شرکت کنندگان می‌توانند به صورت یکجا و یا جداگانه (موردی) قیمت ارائه نمایند.
- ۴- هزینه دو نوبت آگهی به مبلغ ۱۲۰۰۰۰۰ ریال به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- ۵- هزینه بازرسی به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- ۶- تحویل اجناس به صورت فوری می‌باشد.
- ۷- مبلغ قرارداد پس از تحویل کامل اجناس فوراً پرداخت خواهد شد.
- ۸- پاکت الف: حاوی ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه پاکت ب حاوی اسناد و اساسنامه شرکت (فروشنده) پاکت ج حاوی برگ پیشنهاد قیمت و مالی هر سه پاکت به طور جداگانه لاک مهر و در یک پاکت لاف پیچی و لاک مهر شده و پاکتهای فاقد لاک مهر بازگشایی نخواهد شد.

روابط عمومی شرکت آب و فاضلاب روستایی استان کهگیلویه و بویراحمد

دوم مرحله‌ای

آگهی مناقصه عمومی

شماره ۹۱۱۰۱۱۰۸۶

شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ در نظر دارد نسبت به خرید UPS مورد نیاز خود از تأمین‌کنندگان واجد شرایط اقدام نماید. لذا از متقاضیان دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی نوبت دوم روز شنبه تاریخ ۹۱/۰۴/۰۳ به مدت ۵ روز کاری لغایت چهارشنبه مورخ ۹۱/۰۴/۰۷ جهت دریافت اسناد مناقصه از طریق سایت شرکت به نشانی www.tbtf.ir اقدام نمایند. **شرح مختصری از کار (نوع، کمیت و کیفیت خدمات)**

نوع	مدل	تعداد
UPS	20KVA 230V+ SNMP card	۲
UPS	5000VA 230V+ SNMP card	۲
Rail Kit	Rail Kit (one pair)	۹۲
Battery	192V RM Battery Pack 2Row	۸۰
Battery	48V RM Battery Pack	۶
Rack	24 Unit	۱۵
Rack	42 Unit	۵
PDU	Rack ATS, 2U 230V, 32A, IEC309-32AIN, (16) C13 (2) C19OUT	۲

مبلغ و نوع سپرده شرکت در مناقصه: ۵٪ مبلغ پیشنهادی به صورت ضمانت‌نامه بانکی و یا چک تضمینی شده بانکی یا واریز وجه به حساب جاری شماره ۰۴/۱۷۱۷۱۰۱۸۰۰ به نام شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ بانک صادرات شعبه ملاصدرا به پیشنهادهای فاقد سپرده، سپرده‌های مخدوش، سپرده‌های کمتر از میزان مقرر، چک شخصی و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد. **محل بازگشایی اسناد مناقصه:** تهران – خیابان شیخ بهایی جنوبی، انتهای شهرک والفجر، کوچه سوم، شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ

قیمت اسناد: مبلغ ۵۰۰/۰۰۰ ریال به صورت نقدی به حساب شماره ۰۵/۱۲۱۲۱۹۵۲ به نام حساب امنی سایر درآمدها- نزد بانک صادرات شعبه ملاصدرا به نام شرکت توانیر اسناد مناقصه به صورت مرحله‌ای و در ابتدا اسناد ارزیابی و سپس اسناد مناقصه به واجدین شرایط و به شرح ذیل تحویل می‌گردد **محل دریافت اسناد ارزیابی مناقصه:** اسناد ارزیابی مناقصه از طریق سایت شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ، قسمت اطلاع رسانی معاملات به نشانی www.tbtf.ir قابل دریافت می‌باشد.

تاریخ دریافت اسناد ارزیابی از متقاضیان و نتایج ارزیابی: دریافت اسناد ۹۱/۰۴/۲۱ و پایان نتیجه ارزیابی ۹۱/۰۴/۲۴ **تاریخ تحویل اسناد مناقصه به واجدین شرایط:** یکشنبه ۹۱/۰۴/۲۵ **تاریخ دریافت و بازگشایی اسناد مناقصه:** تا ساعت ۹ صبح روز چهارشنبه تاریخ ۹۱/۰۵/۰۴ و بازگشایی ساعت ۱۰ صبح همان روز می‌باشد.

شرایط متقاضیان جهت شرکت در مناقصه:

- ارائه اصل فیش پرداختی خرید اسناد ارزیابی مطابق برنامه زمانه ز فروش اسناد در زمان تحویل اسناد ارزیابی الزامی می‌باشد.
- بدیهی است اسناد ارزیابی فاقد فیش واریزی از مناقصه‌گران دریافت نخواهد شد.
- ارائه لیست تجهیزات و برندهای قابل تأمین توسط فروشنده به همراه مستندات ارزیابی الزامی می‌باشد.
- جهت تأیید LOM تأمین‌کننده کالا جلسه حضوری نیز برگزار می‌گردد.
- هزینه درج دو نوبت آگهی روزنامه به عهده برنده مناقصه می‌باشد.
- سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است.

متقاضیان می‌توانند جهت اطلاعات بیشتر به سایت www.tavanir.org شبکه اطلاع رسانی معاملات توانیر یا به سایت <http://iets.mporg.ir> پایگاه ملی مناقصات و سایت شرکت به آدرس www.tbtf.ir مراجعه نمایند.

شرکت توزیع نیروی برق تهران بزرگ

دغدغه‌های بخش خصوصی در مواجهه بانظام بانکی

یحیی آل اسحاق – از بدو تشکیل شورایی مشورونی با حضور اقتصاددانان مطرح، خوشنام و دلسوز، هر هفته نشست‌هایی در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران بر گزار می‌شود که در آن مسایل مهم اقتصاد کشور مورد بحث وبررسی قرار می‌گیرد.

هفته گذشته در ادامه این نشست‌های مهم و اثر گذار، موضوع چالش‌های نظام بانکی در دستور کار قرار گرفت و مباحث حایز اهمیتی در آن مطرح شد. آن‌چه پیش‌رو دارید جمع‌بندی تگرانی‌ها و پیشنهادهای مدیران بخش خصوصی و جمعی از اقتصاددانان کشور در مورد آینده فعالیت‌های نظام بانکی کشور است.

از آن‌جا که مأموریت تهیه و تدوین این گزارش برعهده من گذاشته شده، این توضیح را در ابتدای نوشته مطرح می‌کنم که آن‌چه پیش‌رو دارید، گزارش خلاصه شدای از دغدغه‌های دو طیف دلسوز و غیرسیاسی کشور شامل نمایندگان بخش خصوصی و آکادمیسین‌های کشور است که ضرورت دارد مورد توجه مسئولان سیاسی و اقتصادی کشور به‌خصوص مدیران بانک مرکزی قرار گیرد.

نخست به طرح مسأله می‌پردازم. موضوع این است که دلیل نارسایی و ضعف بانک‌های کشور در تأمین مالی بخش‌های اقتصادی کشور چیست و پیش‌نیازهای نظام مطلوب پولی در سالی که به تولید ملی، کار و سرمایه ایرانی نامگذاری شده است، چه می‌تواند باشد؟

درعین حال نکته مهم این است که در شرایط فعلی، نظام بانکی کشور چه وضعیتی دارد و با توجه به اراده دولت برای اصلاح نظام بانکی، خواسته‌های بخش خصوصی از نظام بانکی چیست؟

واقعیت این است که حجم پول در ۷سال گذشته نزدیک به ۷ برابر شده است و در این میان به استثنای یک یا دو بانک، بیش تر بانک‌های دولتی و خصوصی سهم خود را از انبساط پولی در یافت نکرده‌اند. به این ترتیب با فرض این که معیار وسعت و قدرت بانک‌ها را حجم سپرده‌های آن‌ها دانیم، اکثریت قریب‌به اتفاق بانک‌های دولتی و خصوصی در این دوره تضعیف شده‌اند.

در کنار این اتفاق باید به سیاست انتشار اوراق مشارکت توسط بنگاه‌های اقتصادی دولتی و شبه‌دولتی اشاره کنیم که قدرت تخصیص بخش عمده‌ای از وجوه نیزد بانک‌ها را از سیستم بانکی خارج کرده است.

نکته این است که منابع حاصل از فروش و عرضه اوراق مشارکت از نوع تخصیص بوده و وارد سیستم بانکی خواهد شد با این تفاوت که اختیار تخصیص آن از بازار پول و مدیریت بانک‌ها خارج می‌شود و اختلال بیش تر در بازار پولی را به همراه خواهد داشت. والنتیه فراموش نکرده‌ایم که چند ماه پیش، اتفاق دیگری هم رخ داد که رنگ هشدار ی جدی برای سیستم بانکی بود.

در زمستان ۱۳۹۰، هجوم گسترده‌ای به بانک‌ها (Bank run) از سوی مردم برای حفظ ارزش پول خود اتفاق افتاد که ناشی از جذابیت‌های افزایش قیمت ارز و به تبع آن قیمت طلا بود. نتیجه کاهش نقدینگی بانک‌ها و اقدام آن‌ها به جذب سپرده با نرخ‌های نزدیک ۳۰ درصد با هدف جلوگیری از خروج پول بود. بنابراین این نگرانی وجود دارد که با توجه به بدهی‌های عموق سنگین قبلی و پیش‌بینی تعهد بانک‌ها به پرداخت سودی نزدیک به ۱۰۰ هزار میلیارد تومان به سپرده‌گذاران که رقمی حدود یک چهارم تا یک پنجم کل تولید ناخالص داخلی است، عملکرد بانک‌ها و نهادهای وابسته به آن‌ها به عملکردی مشابه مؤسسات هرمی نزدیک شود.

اکنون این پرسش مطرح می‌شود که چگونه می‌توان به این نکته دست یافت که آیا شرایطی که شرح داده شد، تاکنون منجر به وقوع شرایط نگران کننده مثل احتمال ورشکستگی بانک‌ها شده است یا خیر؟ البته با توجه به سنت موجود اقتصاد ایران، دولت‌ها و بانک مرکزی هیچ گاه اجازه نداده‌اند هیچ مؤسسه پولی ورشکسته دیگری این است که با توجه است که به دلیل آرایش صورت‌های مالی و پنهان

کردن حساب‌های سوخت شده توسط بانک‌ها نظیر آن‌چه در بانک‌های ژاپنی در دهه ۹۰ با بحران مالی بانک‌های ترکیه در سال ۲۰۰۵ اتفاق افتاد شناسایی وضعیت احتمالا نامناسب بانک‌ها امکان پذیر نیست. اما از سوی دیگر به نظر نمی‌رسد که فعالیت‌های سالم در بخش واقعی اقتصاد این چنین بازدهی داشته باشد که بتواند هزینه مالی بالای منابع بانک‌ها را تأمین کند.

این‌ها همه نگرانی‌های بخش خصوصی در مورد نظام بانکی نیست. با توجه به معافیت مالیاتی تجدید ارز یابی دارایی‌های بانک‌ها در قانون بودجه سال گذشته که به نوعی راه را برای آرایش بی‌سرو صدای ترازنامه‌ای و حساب‌های مالی بانک‌ها باز می‌کند و از سویی دیگر با توجه به عدم توان بانک مرکزی در دریافت جریمه مقرر از اضافه برداشت بانک‌ها، پیش‌بینی می‌شود در نهایت بانک مرکزی از طریق خلق پول پر قدرت، نقدینگی مورد نیاز بانک‌ها را برای پرداخت سود سپرده‌ها تأمین خودش کرد و در نهایت هزینه‌های عدم کارایی نظام پولی و عدم نظارت مقام ناظر بر آن را مردم، از محل تورم پرداخت خواهند کرد.

اجازه بدهید بحث را از زاویه‌ای دیگر توضیح دهم. حتماً می‌دانید که ایران تنها کشوری است که به سپرده‌ها به‌صورت ماهانه سود می‌دهد و از تسهیلات، سالانه سود می‌گیرد که در این میان فاصله‌ای حدود ۲ تا ۲/۵ درصد میان سود سپرده‌ها و سود تسهیلات شکاف ایجاد می‌شود که به آن (Spread) گفته می‌شود.

شاید بهتر بود پس از آزادسازی نرخ‌ها توسط بانک مرکزی این فاصله برداشته می‌شد یا دادن سود در مقاطع ماهانه به مقاطع فصلی تغییر می‌یافت تا بخشی از فشار هزینه‌ای بر بانک‌ها تعدیل شود. نکته مهم این است که نرخ سود سپرده‌های فعلی برای سیستم بانکی قابل تحمل نیست و احتمالاً در صورت عدم دخالت دولت، بانک‌ها به تدریج نرخ‌های خود را به سمت پایین سوق خواهند داد.

اما نکته نگران کننده دیگر این است که با توجه به عدم اعمال نظارت بر سیستم بانکی و ناتوانی

عامل ناظر در رابطه با اجرای مقررات به‌خصوص عدم پرداخت سپرده قانونی توسط بانک‌ها و ظهور پدیده‌های غیر رایج مثل نقسبظ سپرده‌های قانونی، امکان رقابت توسط بانک‌هایی که مقررات بانکی را رعایت می‌کنند، وجود نخواهد داشت و اوضاع فعلی بانکی از بی‌انضباطی فراتر رفته و به اغتشاش پولی منجر خواهد شد.

اما باید به این نکته توجه داشت که ارتباط میان بخش واقعی اقتصاد و بخش مالی آن یک به یک کارآمد یکی از راه‌های مقابله سریع با مشکل بحران بانکی فعلی است.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

جریان فساد در سیستم بانکی ریشه در تحمیل تصمیمات غیر منطقی اقتصادی موجود دارد. اما نتیجه این احتمالاً نابه‌سامانی‌ها چه بوده است؟

فعالان اقتصادی حتماً به‌خاطر دارند که در روزهای ابتدایی اردیبهشت‌ماه، گزارش بازدهی بازارها در روزنامه «دنیای اقتصاد» منعکس شد و روایتگر این نکته بود که بازدهی در بخش واقعی اقتصاد نسبت به بازدهی درمعاملات ارز و طلا مطلوب نیست و تفاوت زیادی وجود دارد.

طبق این گزارش، بازدهی سرمایه‌گذاری طی سال ۱۳۹۰ برای یک گرم طلای ۱۸ عیار ۱۰۲۱۳ درصد، یک سکه بهار آزادی ۱۰۰ درصد، دلار آمریکا ۷۱۴ درصد، مسکن در تهران ۱۷ درصد و بورس از همه کم‌تر و برابر با ۱۱/۲ درصد بوده است در حالی که قیمت جهانی طلا در این سال ۱۸/۵ درصد افزایش داشته است.

اما گزارش دیگری در روزنامه «دنیای اقتصاد» در تاریخ ۲۴ دیبهشت منتشر شد که نشان می‌داد در

فاصله زمانی از آذر ماه ۱۳۸۷ تا فروردین ۱۳۹۱ (بازه زمانی ۴۰ ماهه)، بازدهی بازار طلا ۲۷۵ درصد، بازار سکه ۲۶۱ درصد، بورس ۹۸ درصد، قیمت جهانی طلا ۱۱۷ درصد، دلار آمریکا ۷۸ درصد و مسکن در تهران ۱۴ درصد بوده است که باز متوسط تفاوت زیاد میان نرخ‌های بازدهی بازارهای متفاوت دارایی‌ها در کشور است.

سروسامان دهی به وضع بانک‌ها، نظارت بر آن‌ها و ادغام آن‌ها و تقلیل تعداد آن‌ها به چند بانک کارآمد یکی از راه‌های مقابله سریع با مشکل بحران بانکی فعلی است.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

جریان فساد در سیستم بانکی ریشه در تحمیل تصمیمات غیر منطقی اقتصادی موجود دارد. اما نتیجه این احتمالاً نابه‌سامانی‌ها چه بوده است؟

فعالان اقتصادی حتماً به‌خاطر دارند که در روزهای ابتدایی اردیبهشت‌ماه، گزارش بازدهی بازارها در روزنامه «دنیای اقتصاد» منعکس شد و روایتگر این نکته بود که بازدهی در بخش واقعی اقتصاد نسبت به بازدهی درمعاملات ارز و طلا مطلوب نیست و تفاوت زیادی وجود دارد.

طبق این گزارش، بازدهی سرمایه‌گذاری طی سال ۱۳۹۰ برای یک گرم طلای ۱۸ عیار ۱۰۲۱۳ درصد، یک سکه بهار آزادی ۱۰۰ درصد، دلار آمریکا ۷۱۴ درصد، مسکن در تهران ۱۷ درصد و بورس از همه کم‌تر و برابر با ۱۱/۲ درصد بوده است در حالی که قیمت جهانی طلا در این سال ۱۸/۵ درصد افزایش داشته است.

اما گزارش دیگری در روزنامه «دنیای اقتصاد» در تاریخ ۲۴ دیبهشت منتشر شد که نشان می‌داد در

فاصله زمانی از آذر ماه ۱۳۸۷ تا فروردین ۱۳۹۱ (بازه زمانی ۴۰ ماهه)، بازدهی بازار طلا ۲۷۵ درصد، بازار سکه ۲۶۱ درصد، بورس ۹۸ درصد، قیمت جهانی طلا ۱۱۷ درصد، دلار آمریکا ۷۸ درصد و مسکن در تهران ۱۴ درصد بوده است که باز متوسط تفاوت زیاد میان نرخ‌های بازدهی بازارهای متفاوت دارایی‌ها در کشور است.

با توجه به ریسک بالای فعالیت‌های اقتصادی و عدم امکان پیش‌بینی از روند ۶ ماه آینده از تغییر اقلام در آمد و هزینه، قیمت‌گذاری، نرخ تورم و نرخ ارز، امکان سرمایه‌گذاری بلند مدت ضعیف به نظر می‌رسد. ظاهراً برای بانک‌ها در شرایط فعلی سودآوری مطرح نیست بلکه مسأله اصلی حفظ نقدینگی لازم است.

اما باید به این نکته توجه داشت که ارتباط میان بخش واقعی اقتصاد و بخش مالی آن یک به یک کارآمد یکی از راه‌های مقابله سریع با مشکل بحران بانکی فعلی است.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

جریان فساد در سیستم بانکی ریشه در تحمیل تصمیمات غیر منطقی اقتصادی موجود دارد. اما نتیجه این احتمالاً نابه‌سامانی‌ها چه بوده است؟

فعالان اقتصادی حتماً به‌خاطر دارند که در روزهای ابتدایی اردیبهشت‌ماه، گزارش بازدهی بازارها در روزنامه «دنیای اقتصاد» منعکس شد و روایتگر این نکته بود که بازدهی در بخش واقعی اقتصاد نسبت به بازدهی درمعاملات ارز و طلا مطلوب نیست و تفاوت زیادی وجود دارد.

طبق این گزارش، بازدهی سرمایه‌گذاری طی سال ۱۳۹۰ برای یک گرم طلای ۱۸ عیار ۱۰۲۱۳ درصد، یک سکه بهار آزادی ۱۰۰ درصد، دلار آمریکا ۷۱۴ درصد، مسکن در تهران ۱۷ درصد و بورس از همه کم‌تر و برابر با ۱۱/۲ درصد بوده است در حالی که قیمت جهانی طلا در این سال ۱۸/۵ درصد افزایش داشته است.

اما گزارش دیگری در روزنامه «دنیای اقتصاد» در تاریخ ۲۴ دیبهشت منتشر شد که نشان می‌داد در

فاصله زمانی از آذر ماه ۱۳۸۷ تا فروردین ۱۳۹۱ (بازه زمانی ۴۰ ماهه)، بازدهی بازار طلا ۲۷۵ درصد، بازار سکه ۲۶۱ درصد، بورس ۹۸ درصد، قیمت جهانی طلا ۱۱۷ درصد، دلار آمریکا ۷۸ درصد و مسکن در تهران ۱۴ درصد بوده است که باز متوسط تفاوت زیاد میان نرخ‌های بازدهی بازارهای متفاوت دارایی‌ها در کشور است.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

خروج نظام بانکی از جریان اصلی خود زمانی اتفاق افتاد که تخصیص وام‌های زود بازده آغاز شد و عملاً منابعی را که باید برای سال‌های طولانی به ظرفیت‌های مستقر در قالب سرمایه در گردش تخصیص داده می‌شد به ظرفیت‌های جدید اعطا شد که هم باعث کاهش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های موجود، خروج جریان بانکی از جریان اصلی خودش و هم افزایش بدهی‌های عموق شد.

به بانک مرکزی از حدود ۱۵ هزار میلیارد ریال در سال‌های ۸۴-۱۳۸۲ به حدود ۳۰۰ هزار میلیارد ریال فعلی. از مصادیق این موضوع است.

درحوزه دوم نیز با توجه به تفاوت آریتر از بالای بین بازدهی بازارهای متفاوت، بانک مرکزی نقش مطلوب را ایفا نکرده است.

در حوزه تنظیم نهادهای مالی بزرگ نیز بانک مرکزی صرفاً براساس معیار کفایت سرمایه و به‌طور سنتی و صوری و براساس حساب‌های آرایش بانک‌ها نظارت می‌کند.

در حوزه تنظیم نهادهای کوچک و متوسط نیز روند تغییر هویت از مؤسسه‌های قرض‌الحسنه به مؤسسات اعتباری، تغییر سایز و تعداد آن‌ها در سال‌های گذشته قابل توجه بوده است و مطالعه و بررسی مسیر رشد این گونه نهاده‌ها، مهم و مفید خواهد بود.

اما لازم است در هر یک از حوزه‌های ۴ گانه یادشده، اقدام‌هایی صورت گیرد. اقتصاددانان مشاور اتاق بازرگانی و صنایع و معادن تهران معتقدند که حوزه اول، از حیظه بانک مرکزی خارج است و کشوریایی که موفق به کاهش نرخ تورم شده‌اند، دولت‌هایشان در درجه اول به یک بلوغ لازم برای سیاست‌گذاری پولی و کنترل حجم پایه پولی رسیدند؛ اما در ۳ حوزه دیگر، بانک مرکزی از طریق ایجاد فضای رقابتی با توجه به تعدد و آزادی عمل بانک‌ها و با نظارت درست و حرفه‌ای (Super Supervision & regulation) و کمک برای شکل‌گیری رقابت بهتر و نه دخالت در فعالیت آن‌ها می‌تواند ایفای نقش کند.

سرمایه‌گذاری بانک‌ها در صورت هدایت منابع مالی به فعالیت تولیدی خوب است؛ ولی از آن‌جا که سرمایه‌گذاری مستقیم بانک‌ها به این حوزه ورود غیرتخصصی است غیر بهره‌ور و به‌نوعی رانتی خواهد بود، بنابراین مطلوب نبوده و بهتر است از طریق کار آفرین این کار انجام گیرد.

در عین حال لازم است قواعد شفاف و انتشار یافته‌ای در مورد سرمایه‌گذاری بانک‌ها وجود داشته باشد. در کشور ما مؤسسات اعتباری مالی زیاد بوده و سازمان‌دهی نمی‌شوند. در صورت تعادلی شدن نرخ‌ها و منطقی شدن آن، بانک‌ها قادر خواهند بود در زمینه توسعه بازار و معاملات بین بانکی نیز بهتر فعالیت کنند.

از سوی دیگر با این قاعده که هر مسأله اقتصادی بخشی از آن مربوط به سیاست‌های کلان اقتصادی و بخشی مربوط به سیاست‌های بنگاهی است، در رابطه با بانک‌های رافع بحران سیستم بانکی از منظر دو محور یادشده، جمع‌بندی و پیشنهاد مباحث به این صورت مطرح می‌شود:

۱- دولت باید انقباض مالی داشته باشد و خلق پول توسط دولت باید حتماً متناسب با رشد واقعی اقتصاد باشد.

۲- دولت باید کارتی که نرخ رشد بخش واقعی اقتصاد افزایش یابد و نرخ رشد نقدینگی کم شود.

۳- نیاز مزمن نقدینگی به دلیل موجودی‌سازی بنگاه‌ها (مواد اولیه و ساخته شده) ناشی از تفاوت نرخ ارز و عدم گشایش اعتبار ناشی از تحریم، تشدید شده است و از بازدهی‌ها به دلیل افزایش هزینه پول و تدارک و کاهش قدرت مانور بنگاه، نیز کشته شده است.

۴- لازم است ضمن برهیز از سیاست سرگوب مالی، از آزادسازی در بازار بانکی صورت گیرد. ۵- نظارت‌های حرفه‌ای جدی در نظام بانکی تنظیم و اجرا شود.

۶- آزادی عمل به مدیران بانک‌ها نیز داده شود تا کار حرفه‌ای انجام دهند و خلق پول در سیستم بانکی متناسب با توان رشد در بخش واقعی اقتصاد صورت گیرد.

۷- اگرچه از نظر بانکداری اسلامی، سرمایه‌گذاری بانک‌ها نوعی مشارکت در سرمایه‌گذاری و بنگاهداری است؛ ولی باید از تخصیص منابع بانکی به شرکت‌های سرمایه‌گذاری وابسته به خودشان جدامع شوند.

۸- تعیین غیردستوری نرخ سود تسهیلات و سود سپرده‌ها و نرخ برابری ارز، روش منطقی منع اقتصاد دولتی و هرگونه سرمایه‌گذاری‌ها خواهد بود.

تأمین مالی پروژه‌های متعدد

بوسنی و هرزگوین باخط اعتباری

۱۵۰ میلیون یورویی

مدیرعامل بانک توسعه صادرات در دیدار با هیأت بوسنی و هرزگوین با اشاره به خط فعلی ۱۵۰ میلیون یورویی بر آمادگی بانک توسعه صادرات برای تأمین مالی پروژه‌های متعدد تأکید کرد. وکیلی در دیدار با هیأت بوسنی و هرزگوین با اشاره به خط فعلی ۱۵۰ میلیون یورویی بر آمادگی بانک توسعه صادرات برای تأمین مالی پروژه‌های متعدد تأکید کرد. به گزارش «مناقصه‌مزایده» به نقل از روابط عمومی بانک توسعه صادرات، بهمن وکیلی، مدیرعامل این بانک با اشاره به فعالیت‌های شرکت فرآب برای راه‌اندازی خط تولید برق در کشور بوسنی و هرزگوین گفت: انجام پروژه‌های بزرگ که با حمایت دولت بوسنی انجام می‌شود ضرورت دارد اما باید پروژه‌های کوچک‌تری هم برای استفاده از خط اعتباری کنونی معرفی شود. مدیرعامل بانک توسعه صادرات یادآور شد: تأمین مالی پروژه‌های کوچک‌تر باعث همکاری بیش تر بخش خصوصی دو کشور می‌شود و حذف بسیاری از مشکلات بر سر راه تأمین مالی می‌شود. وی افزود: بانک توسعه صادرات آمادگی دارد که در صورت استفاده از خط اعتباری فعلی ۱۵۰ میلیون یورویی سقف آن را افزایش دهد. وکیلی در ادامه با اشاره به محدودیت‌های بین‌المللی فعلی برای بانک‌های ایرانی، بر لزوم معرفی یکی از بانک‌های بوسنی و هرزگوین برای همکاری با صادرکنندگان و فعالان اقتصادی ایرانی تأکید کرد. وی در بخش‌های از سخنان خود با تبیین ابزارهای تأمین مالی نظیر اعتبار خریدار و اعتبار فروشنده به آمادگی بانک توسعه صادرات برای همکاری در تأمین مالی صادرات منابع دارویی و غذایی در کشور بوسنی و هرزگوین اشاره کرد. در این دیدار معاون وزیر دارایی و خزانه‌داری بوسنی و هرزگوین، قائم‌مقام شرکت راه‌آهن این کشور و مقاماتی از وزرات امور خارجه این کشور حضور داشتند.

نوبت اول

آگهی مزایده عمومی

شماره ۱۱/۹۱ (مرحله سوم)

ردیف	موضوع	تعداد	قیمت پایه/کسر ۲۰٪ (پس از کسر ۲۰٪ (بهرار)
۱	ماشین چاپ افست مارک FUJI	۱ دستگاه	۲۸/۸۰۰/۰۰۰
۲	دستگاه بسته‌بندی خامه	۱ دستگاه	۴/۰۰۰/۰۰۰
۳	ماشین خردکنی سوزن پمپ (تکزکور (ایکند)	۹ دستگاه	۲۴/۸۰۰/۰۰۰/۰۰۰

زمان، مهلت و محل در یافت اسناد مزایده: علاقمندان به شرکت در مزایده می‌توانند پس از نشر آگهی جهت دریافت برگ شرایط مزایده به اداره کل پشتیبانی و خدمات این بانک واقع در تهران- میدان آرژانتین، ابتدای بلوار آفریقا، خروجی اول جنب ساختمان راه آهن (خیابان نوروز)، ساختمان ادارات مرکزی بانک سپه (ساختمان نگین سپه) طبقه سوم، دایره مناقصه مزایده مراجعه نمایند.

الف: مهلت در یافت اسناد تا آخر وقت اداری روز شنبه مورخ ۹۱/۰۴/۱۱ ب: مهلت تحویل پیشنهادات حداکثر تا آخر وقت اداری روز سه شنبه مورخ ۹۱/۰۴/۲۰

آدرس سایت اینترنتی بانک سپه: www.Banksepah.ir

بانک سپه- اداره کل پشتیبانی و خدمات

